

Erika Thijs



71



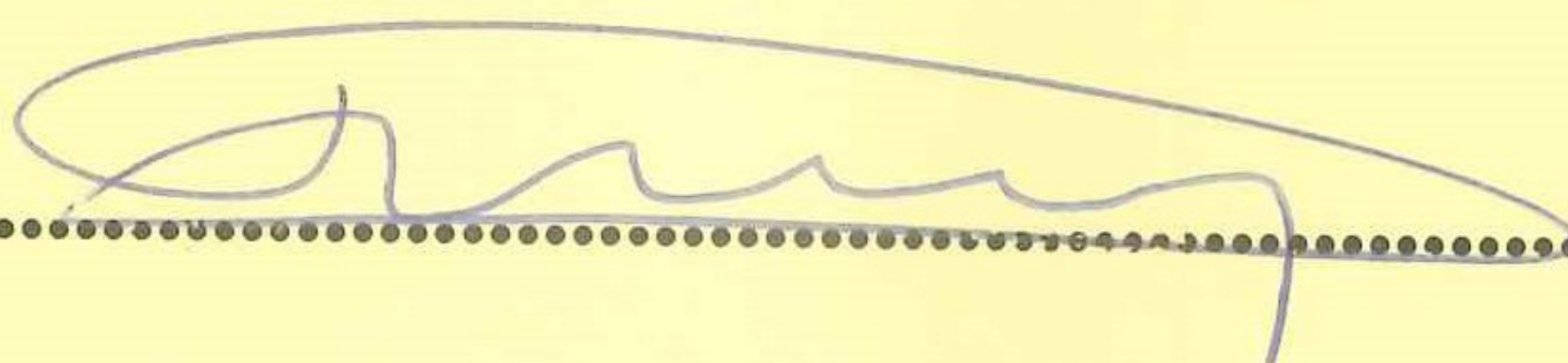
Erika Thijs

16/05/1960 (Hasselt) - 4/08/2011 (Bilzen)

Werkt als senator rond asiel en mensenhandel. Zetelt in de onderzoekscommissies Rwanda en de Grote Meren.

Blijft (politiek) actief ondanks een diagnose van kanker en realiseert verschillende projecten in de gezondheidszorg, meer bepaald voor kankerpreventie.

Het Huis Erika Thijs wordt ter haar nagedachtenis opgericht: deze vzw ondersteunt kankerpatiënten bij niet-medische zorgen.



(Handtekening)



In de Senaat

- Rechtstreeks verkozen senator voor CD&V van 21 mei 1995 tot 30 november 2006

WETGEVEND WERK

- Wetgeving inzake de provinciewet
- Wetgeving inzake welzijn, opvoedingsondersteuning, bijzondere jeugdzorg en ouderen

Engagement

NATIONAAL

- Directeur Beweging en Vorming van de CD&V

INTERNATIONAAL

- Voorzitster van de *Association of West European Parliamentarians for Africa* (AWEPA)

Meer weten over deze senator?

Contact : archives@senate.be



"Steve, geef mij eerst zestig dagen"

Senator en CD&V-bewegingsdirecteur Erika Thijs (46) jaar, beleeft emotioneel spannende tijden. Nadat zij eerst keihard heeft moeten knokken om Limburgse gedeputeerde te mogen worden, speelt de nakende eedaflegging op vrijdag 1 december haar nu behoorlijk parten. "Met mijn dikke teen ben ik mentaal al een tijdje in de provincie. Maar toch zal ik het parlement wel altijd een beetje missen. Als ik vanuit Brussel huiswaarts rij, gebeurt het dat ik een krop in de keel krijg of een traantje moet wegpinken", geeft zij toe.

"Let wel, ik heb geen spijt van mijn keuze. Integendeel, ik kom met een heel goed gevoel naar het Limburgse provinciebestuur", preciseert Erika Thijs. Op de vraag of zij ooit nog terugkeert naar het Parlement, is zij formeel: "Dat weet ik niet. Het woord 'nooit' bestaat niet in de politiek."

Erika Thijs zit straks aan dezelfde provinciale bestuurstafel als gouverneur Steve Stevaert. Allebei zijn ze afkomstig uit Rijkhoven-Bilzen.

"We waren geen echte jeugdvrienden. Robert was trouwens zes jaar ouder. Dat neemt niet weg dat het toch een blij weerzien wordt. Ik ga hem onmiddellijk zeggen: Steve, geef mij zestig dagen. In twee maanden moet ik mijn plan kunnen uitwerken om het thema welzijn bespreekbaar te maken voor iedereen."

Nog dit: een wetswijziging maakt het mogelijk dat gedeputeerde Erika Thijs toch ook nog mag zetelen in de gemeenteraad van Bilzen.

Ga je ook met een goed gevoel weg uit de Senaat?

Gedurende 11,5 jaar heb ik in de Senaat gezeteld. De jongste jaren (sinds de CD&V op de oppositiebanken zit, red.) krijg de oppositie nog maar weinig respons van de meerderheid. Het duurt ook ontzettend lang vooraleer parlementaire wetten in de realiteit zichtbaar worden. Daardoor geraakte ik niet ontmoedigd, maar ik hield er wel een wrang gevoel aan over. Ik zei tegen mezelf: Erika, je moet je energie stoppen in méér concrete dingen. In een provinciebestuur kan je meer concrete dingen voor mensen realiseren.

Sommige van je collega's pleiten voor een grondige hervorming van de Senaat, anderen willen hem zelfs afschaffen. Wat denk jij daarover?

Wij leven niet in Venezuela, hé. Voor mijn part moet de Senaat niet verdwijnen. Zijn opdracht moet wel heromschreven worden. Het moet een ontmoetingsplaats worden van alle gemeenschappen. De grote debatten van de 21ste eeuw moeten er voorbereid worden. Neem nu de migratieproblematiek. Hooguit komt dit vandaag aan bod in een colloquium. Dat is toch onvoldoende.



Erika Thijs neemt afscheid van het rode pluche.

Foto Philippe LEBEAU

Welke debatten in de Senaat zullen je altijd bijblijven?

Ongetwijfeld zijn dat de debatten die werden gevoerd in de speciaal opgerichte commissie Mensenhandel. Het resultaat ervan werd niet alleen omgezet in rapporten,

Wat voor trucs?

Door zijn agressieve manier van debatteren probeert hij de mond te snoeren van zijn collega's. Vooral jonge politici geraken daardoor van slag. En ten tweede, hij maakt van elk moeilijk debat al té graag een

„ Met mijn dikke teen ben ik mentaal al in de provincie. Maar toch zal ik het Parlement wel missen. „

maar ook in concrete wetten. De meest intense momenten heb ik beleefd in de Rwandacommissie. Daarin heb ik kennis gemaakt met de trucs van Verhofstadt.

uitputtingslag in de hoop dat de oppositie het beu wordt en de beslissing dan toch maar liever aan hem overlaat.

Waarom heb je de functie van bewegingsdirecteur verdiend?

Na de federale verkiezingen van 2003 was de CD&V weggezakt naar 18 procent. Voorzitter Jo Vandeuren heeft mij toen gevraagd om opnieuw dynamiek in onze partij te brengen. De manier waarop ik mijn kiescampagne voerde, was wellicht niet vreemd aan zijn vraag. Sindsdien heb ik mij ook voor de CD&V als een doorgewinterd campagnebeest gedragen. Zo zelfs, dat sommigen mij nu als een echte stroper aanzien.

Senator én gemeenteraadslid zijn én tussen door ook de CD&V dynamiseren, vergt veel tijd en energie. Zou je dat kunnen combineren met een gezinsleven?

Ik denk dat dit perfect mogelijk is. Op één voorwaarde: dan moet je keuzes maken. Als vandaag mij iemand vraagt om in Oostende te komen spreken en overmorgen in Antwerpen dan zeg ik telkens ja. Mocht ik een gezin hebben, zou ik wel eerst mijn - onze - agenda raadplegen.

Voel je je soms niet eenzaam ondanks dat drukke politieke leven?

Niet echt. Ik ben niet de vrouw die onder een dekentje kruipt om dan een potje uit te huilen. Gelukkig kan ik altijd rekenen op mijn familie en enkele échte vrienden. Ook ik wil mijn verhaal wel eens aan iemand kwijt. Elke mens heeft nood aan een klankbord.

Als senator mocht je een stukje van de wereld ontdekken. Ga je dat niet missen?

Misschien wel, ja. Ik geef toe dat mijn kijk op de wereld daardoor veranderd is. Mijn eerste grote reis bracht mij naar Tanzania. Daar leerde ik meteen dat alle mensen gelijkwaardig zijn én dat alleen de omgeving waarin je leeft, bepaalt hoe je evolueert. Vorige week was ik in Roemenië. Daar kwam ik onder de indruk van de rijkdom die Ceauscescou opbouwde terwijl zijn volk crepeerde. O ja, het kasteel van Dracula zal ik niet gemakkelijk meer vergeten.

Wat is je ambitie als gedeputeerde van Limburg?

Welzijn moet een thema worden dat iedereen interesseert. Daarover moet niet enkel gesproken worden met gehandicapten en senioren, maar met iedere Limburger. Onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, zeg maar alle sectoren, hebben daarmee te maken. Het moet leiden tot concrete plannen én realisaties.

In Limburg worden we geconfronteerd met het hoogste werkloosheidscijfer. Om daaraan te verhelpen, zullen alle politieke krachten moeten gebundeld worden.

Luk VAN BEL

Vertel eens!

1. Hoe verloopt je zondag gewoonlijk? Dan mag ik gelukkig iets later opstaan. Soms ga ik naar de mis. Daarna drink ik dan samen met de leden van het zangkoor een aperitief in het Gasthuis van Alden Biesen.

's Namiddags pak ik mijn auto, maar het gebeurt ook dat ik achter mijn bureau ga zitten. En 's avonds doe ik mijn strijk, terwijl ik naar *Witse of Flicker* kijk.

2. Kijk je veel naar televisie? Enkel naar *Witse en Flicker*. Als ik thuis ben, kijk ik ook nog naar *Thuis*. Peter

Van Asbroeck zie ik graag spelen.

3. Lees je graag? Ik lees heel veel. Mijn favoriete schrijver is de Latijns-Amerikaanse schrijver Mario Vargas Llosa. Zijn romans verbazen mij telkens.

Ik hou ook veel van Bob Mendes. Ik vind dat hij nog niet de erkenning heeft gekregen die hij absoluut verdient.

Momenteel lees ik het boek *De jongen in pyama* van John Doyle. Het is een aangrijpend verhaal van de vriendschap tussen het zontje van een Duits kampover-

ste en een gevangengenomen jongetje.

4. Kook jij graag?

Ik doe dat heel graag. Voor mezelf beperk ik mijn kookkunst tot soep en au-bergines met gegrilde tomaten en fetakaas.

5. Gaat je voorkeur naar Belgische mode?

Ik bezit niet de slanke taille om Belgische mode vlot te kunnen dragen. Ik geef daarom dan maar de voorkeur aan ontwerpers als Kenzo, Nathan en Girbaud.